

РЕШЕНИЕ

№ 1027

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЕМИЛИЯ ЕВЛ. СТОЙЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20241110200054 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „***“ ЕООД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. София, район „Витоша“, ул. „Тодор Каблешков“ № 61, вх.Б, ет.7, ап.35 чрез пълномощника му –юрк.З. – АК- *** против Наказателно постановление № 23-2300573/17.11.2023 г., издадено Директор на Дирекция „Инспекция по труда– Софийска област“, с което на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 415, ал. 1 от КТ за нарушение по чл.415, ал.1 от КТ.

В жалбата се релевират доводи, че в случая наказващият орган не е изразил ясно и мотивирано становище защо не е приложил хипотезата на чл.415в от КТ.

На следващо място, в жалбата се развиват съображения, че неправилно е определена датата на нарушението, предвид дадения срок за изпълнение на предписанието. Твърди се още, че работникът бил недобросъвестен и същия взел от работодателя си движими вещи, които неправомерно задържал при себе си.

В заключение, в жалбата се сочи, че за едно и също нарушение на

дружеството са наложени 11 идентични санкции, всяка в размер на 2000 лева, които утежнявали положението му и го поставяли в невъзможност да изплати своевременно трудовите възнаграждения на работниците.

По изложените аргументи се оправя искане към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебното заседание проведено по делото дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не изпраща процесуален представител.

Административно-наказващият орган, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Иванов в дадения ход по същество на делото изразява становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че нарушението е доказано по безспорен и категоричен начин, тъй като процесното предписание не било обжалвано в срок, влязло е в сила и е подлежало на изпълнение. До приключване на проверката не били представени доказателства, удостоверяващи изпълнението му. Ето защо, отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да потвърди като правилно и законосъобразно обжалваното наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с подаден сигнал от служител била извършена последваща проверка на „***“ ЕООД, ЕИК *** по спазване на трудовото законодателство.

В хода на проверката било констатирано, че дружеството в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на КТ не е изпълнено задължително за изпълнение предписание с № 16, дадено с протокол № ПР2328858/04.08.2023 г., връчен на 04.08.2023 г., а именно: “ „***“ ЕООД, ЕИК *** да изплати начисленото трудово възнаграждение за положения труд през м.май 2023 г. на Атанас Бисеров Благоев по ведомост, срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя – на негови близки или по посочена от него банкова сметка, в размер на 2002,03 лева, съгласно разпоредбата на чл.128, т.2 от КТ вр.чл.270,ал.3 от КТ“, чийто срок е 04.09.2023 г.

До приключване на проверката от страна на дружеството не били представени документи, удостоверяващи изплащането на начисленото трудово възнаграждение на работника за м.май 2023 г.

На база на така направените констатации срещу „***“ ЕООД, ЕИК *** бил съставен АУАН № 23-2300573/18.09.2023 г. за извършено на 05.09.2023 г. в гр. София нарушение по чл.415, ал.1 КТ.

АУАН бил предявен на същата дата на пълномощник на дружеството, който след като се запозвал със съдържанието му, го подписал без възражения. Писмени възражения срещу акта не са били депозирани и в законоустановения срок по чл.44, ал.1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН на дружеството-жалбоподател било издадено обжалваното в настоящото съдебно производство наказателно постановление, с което му е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 КТ за нарушение на чл. 415, ал.1 от КТ. Същото било връчено срещу подпис на представител на дружеството на 05.12.2023 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН – АУАН № 23-2300573/18.09.2023 г., протокол за извършена проверка №ПР2321506/19.06.2023 г., Протокол за извършена проверка №ПР2328858/04.08.2023 г., Заповед № 3-0864/17.10.2022 г., Заповед № 878/24.06.2022 г. и Заповед № ЧР-43/30.01.2023 г. на Изпълнителен директор ИА”Главна инспекция по труда”, длъжностна характеристика за длъжността Директор на Дирекция „Инспекция по труда– Софийска област“, длъжностна характеристика за длъжността „главен инспектор“ в Д“ИТ-София област“, известие за доставяне на пощенска пратка, призовка по чл.45, ал.1 от АПК, идентификационна карта, разчетно –платежна ведомост на „***“ ЕООД, ЕИК *** за м.май 2023 г., пълномощни; както и от гласните доказателствени средства.

В основа на фактическите си изводи съдът постави показания на св. И. Г.–актосъставител и лично присъствал при извършване на процесната проверка. Показанията на този свидетел се отличават с последователност и логичност, което мотивира настоящия съдебен състав да им се довери изцяло. Твърденията на св.Г. относно направените констатации по време на

проверката намират потвърждение в съставения протокол за извършена проверка №ПР2328858/04.08.2023 г.

Фактът на наличието на предходна проверка на дружеството работодател и даването на задължителни предписания от Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“, както и съдържанието на тези предписания и срокът им на изпълнение безспорно се установяват от приложеното към материалите на делото писмено доказателство - протокол за извършена проверка от Д”ИТ”- София № №ПР2321506/19.06.2023 г.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и е насочена срещу административно –наказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване.

Настоящият съдебен състав противно на изложеното в жалбата, намира, че в хода на административно-наказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт. Административно-наказателното производство е започнало, протекло е и е приключило съобразно процесуалните изисквания на ЗАНН. В акта не са допуснати процесуални нарушения, водещи до неотстраними пороци на обжалваното наказателно постановление или ограничаващи правото на защита на административно-наказаното лице. В атакуваното НП ясно, точно и пълно е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, поради което не е налице нарушение на процесуалните правила при издаване на НП, нито е нарушено правото на лицето да узнае за какво точно административно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Датата и мястото на нарушението са посочени ясно и са правилно определени -05.09.2023 г., гр. София.

АУАН е съставен от оправомощено лице, предвид разпоредбата на чл.416, ал.1 КТ. Съгласно последната - нарушенията на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи. Именно такъв орган е актосъставителят И. Г. на длъжност „главен инспектор“ при Д ”ИТ – Софийска област“. Посочената правна норма пряко

делегира правомощия на актосъставителя, поради което същият не се нуждае от допълнително оправомощаване. Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Директор на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област”, чиято материална компетентност се установява от приложените към материалите на делото заповеди на Изпълнителния директор на ИА”Главна инспекция по труда”

На следващо място, АУАН и НП са издадени в рамките на предвидените от законодателя срокове по чл.34 ЗАНН. Актът за установяване на административно нарушение е съставен на 18.09.2023 г., а обжалваното НП е издадено на 17.11.2023 г., т.е. спазен е шестмесечният срок за издаване на НП от съставянето на акта. Налице е и редовна процедура по връчване на АУАН и НП на представител на дружеството –жалбоподател.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства по несъмнен начин се установява, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по чл.415, ал.1 КТ, предвиждащ „който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.».

В конкретния случай безспорно е установено по делото, че на дружеството-жалбоподател е била извършена първоначална проверка, констатациите от която са били обективирани в протокол за извършена проверка. Безспорно е също така, че на основание чл.404, ал.1, т.1 КТ на работодателя с цитирания по –горе протокол за извършена проверка №ПР2328858/04.08.2023 г. е било дадено задължително предписание, като срокът му за изпълнение е бил до 04.09.2023 г. Това предписание не е било обжалвано от дружеството-работодател и е влязло в сила.

До приключване на проверката по документи на работодателя, не са били представени доказателства, удостоверяващи изпълнение на даденото задължително за изпълнение предписание под № 16 с цитирания протокол от 04.08.2023 г., връчен на пълномощник на дружеството-жалбоподател на същата дата.

От материалноправна гледна точка административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на [чл. 415, ал. 1 КТ](#), която предвижда отговорност при неизпълнение на задължителните

предписания на контролните органи за спазване на трудовото законодателство.

По отношение на наложената "имуществена санкция" в размер на 2500 лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на [чл. 415, ал. 1 КТ](#) е относително определена в границата от 1 500 до 10 000 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е наложил имуществена санкция над предвидения от закона минимален размер. Съдебният състав обаче счита, че така индивидуализирана по размер санкцията се явява прекомерна и несправедлива, доколкото няма изложени достатъчно убедителни аргументи за причините, наложили определяне на санкция над минималната. В тази насока е налице нарушение на [чл. 27, ал. 2](#) и [ал. 3 от ЗАНН](#), които императивно повеляват наказващият орган да обсъди посочените в тях обстоятелства и да мотивира своето решение за налагане на определено наказание. Ето защо, съдът намира, че санкцията за извършеното нарушение следва да бъде определена в минималния предвиден от закона размер, а именно в размер на 1 500 лева.

На следващо място, настоящият съдебен състав приема, че в случая е неприложима нормата на чл.415 в, ал.1 КТ. В посочената разпоредба са поставени две условия, за да може нарушение на трудовото законодателство да бъде прието за маловажно такова – да е отстранено веднага след установяването му по надлежния ред и от нарушението да не са произтекли вредни последици за работници или служители. В случая нарушението не е отстранено веднага след констатирането му, същото е формално, поради което и наличието или липсата на вредни последици не следва да бъде обсъждано при преценка приложението на чл.415 в КТ. Именно, поради формалния характер на нарушението, съдът намира, че конкретният случай не се отличава с по –ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на нарушения от този вид. С оглед на това, със самото осъществяване на нарушението, обществените отношения, обект на защита от разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ са застрашени. Не следва да се пренебрегва и обстоятелството, че при неизпълнение на даденото задължително предписание, посочения работник е бил лишен от дължимото му трудово възнаграждение, респективно от средства за своето препитание и издръжка.

Всички тези съображения мотивират съда да приеме, че в случая е неприложима разпоредбата визираща маловажен случай на административно нарушение по КТ.

Предвид всичко гореизложено, обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено, като размерът на наложената имуществена санкция бъде намален до законоустановения минимум от 1500 лева.

При този изход на правния спор, основателно се явява искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на разноски, поради което и на основание чл.64д, ал.4 от ЗАНН вр. [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), вр. [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния предвиден размер от 80 (осемдесет) лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.4 вр.ал.7, т.4 и чл.63д, ал.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2300573/17.11.2023 г., издадено Директор на Дирекция „Инспекция по труда– Софийска област“, с което на „***“ ЕООД, ЕИК *** е наложена имуществена санкция в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 415, ал. 1 от КТ за нарушение по чл.415, ал.1 от КТ, като **НАМАЛЯВА** размерът на наложената имуществена санкция на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, ЕИК *** да заплати на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“ разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред

Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____